

Brüsszel, 2018.4.11.
COM(2018) 178 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK
a vámügyi informatikai stratégiáról

1. BEVEZETÉS

A Bizottság 2016. december 21-i közleményében („irányítási közlemény”)¹ felidézte az Unió Vámkódex („Vámkódex”)² alapvető célját, amely **a digitális eszközökben rejlő erő kiaknázása révén zökkenőmentes és hatékony vámeljáráások létrehozása az Unió egészében**. A vámügyintézésnek teljes mértékben papírmentessé kell válnia. A cél a jogszerű kereskedelem megkönnyítése, ugyanakkor a vámigazgatási szervek képessé tétele arra, hogy biztosítani tudják a jogszabályoknak való megfelelést.

Az irányítási közleményben a Bizottság felvázolta azokat a **kihívásokat is, amelyekkel a Bizottság és a tagállamok szembesülnek az uniós vámjogszabályokat támogató, költséghatékony informatikai megoldások uniós szintű biztosítása terén**. A Bizottság e kihívásokra reagálva javasolta a vámügyi informatikai hálózatok és adatbázisok architektúrájának, kezelésének és finanszírozásának, valamint más uniós hálózatokkal való kapcsolatának felülvizsgálatát.

Javaslatot tett továbbá **annak értékelésére, hogy milyen hozzáadott értéket képviselne és milyen hosszú távú előnyökkel járna egy, az informatikai infrastruktúra kezelésére szolgáló állandó struktúra létrehozása**, például a meglévő ügynökségekkel kialakítható szinergiák révén, amely értékelést a következő többéves pénzügyi keret előkészítésének jegyében kell végrehajtani.

Ezt a Tanács 2017 során megvitatta, és a megbeszélések nyomán elkészült a 2017. november 7-i tanácsi következtetés, amely arra kérte fel a Bizottságot és a tagállamokat, hogy elsődleges feladatként hajtsák végre a Vámkódex informatikai programját, valamint alaposabban térképezzék fel a vámügyi informatikai rendszerek fejlesztését és üzemeltetését célzó új megközelítéseket.

A Tanács azonban 2017 májusában már felkérte a Bizottságot arra, hogy 2017 végéig készítsen jelentést³ az állandó struktúra felállításának értékelése terén elért előrehaladásról. Ezt a konkrét felkérést a Tanács Bizottsághoz és a tagállamokhoz intézett, az átfogó váminformatikai stratégia együttes kialakítását célzó többi felkérésének⁴ összefüggésében kell vizsgálni. A vonatkozó tanácsi felkérések az alábbiak:

- *„dolgozzon ki stratégiát a vámügyi informatikai rendszerek architektúrájára, fejlesztésére és finanszírozására vonatkozóan, figyelembe véve az uniós jogszabályok végrehajtásához szükséges informatikai rendszerfejlesztéssel összefüggő hatásköröknek a Bizottság és a tagállamok közötti megoszlását is;” (2017 végéig)*
- *„dolgozzanak ki átfogó közép- és hosszú távú stratégiát a vámügyi informatikai rendszerekre vonatkozóan az Unió Vámkódex hatékony végrehajtásának lehetővé tétele céljából, illetve a vámügyintézés teljes körű digitalizálása érdekében – alapul véve ehhez az egyes rendszerekből fakadó értéktöbbletet –, és e célból vizsgálják meg annak lehetőségét is, hogy az informatikai infrastruktúra kezelése céljára egy állandó struktúrát*

---

¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az EU vámuniójának és a vámunió irányításának továbbfejlesztéséről – COM(2016) 813 final.

² Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

³ A Tanács következtetései a vámunió és irányítása fejlesztéséről, 7585/1/17 UD 82 ENFOCUSTOM 83.

⁴ A Tanács következtetései a vámügyi finanszírozásról, 7586/17 UD 83 ENFOCUSTOM 84.

vegyenek igénybe, figyelembe véve egyúttal a már kifejlesztett vagy üzembe helyezett informatikai rendszereket is.”

Ez a jelentés a Bizottság válasza a Tanács azon felkérésére, hogy számoljon be az „állandó struktúrára” vonatkozó felkéréssel kapcsolatos előrehaladásról, valamint magyarázatot tartalmaz a Vámkódex végrehajtásának nyomon követéséhez jelenleg alkalmazott megvalósítási megközelítésről. Törekszik továbbá információkat szolgáltatni a többéves pénzügyi keret elkövetkező vitájához is annak meghatározásával, hogy miként juthat jelentőséghez az uniós szintű finanszírozás a vámügyi informatikai rendszerek kifejlesztésében és üzemeltetésében.

A vámügyi informatikai rendszerek végrehajtására vonatkozó, átfogó közép- és hosszú távú stratégia kidolgozására vonatkozó tanácsi felhívást illetően a Bizottság véglegesíti a finanszírozási programok következő generációjára vonatkozó javaslataihoz adatokat szolgáltató elemző munkát, különösen a vámügyi és adóügyi informatikai tevékenységek uniós szintű finanszírozásának biztosítása érdekében. Ez a munka a stratégiai lehetőségekre is kihatással lesz. A javaslatokat 2018-ban kell elkészíteni, és azok a következő többéves pénzügyi keret előkészítésével összefüggésben kerülnek majd beterjesztésre.

2. AZ EU VÁMÜGYI KERETE

Az EU egy jelentős kereskedelmi övezet, amely függ az áruk vámunióba való szabad beáramlásától és a vámunióból történő szabad kiáramlásától, amely árumozgás kiegészíti ezen áruk egységes piacon belüli szabad mozgását. A behozatal és a kivitel egyesített 2016. évi értéke mintegy 3,5 billió EUR-t tett ki, ami rávilágít a kereskedelemnek és a zökkenőmentesen működő vámunióknak az EU prosperitása tekintetében fennálló jelentőségére. Ez a gyakorlatban csaknem 300 millió behozatali és kiviteli árunyilatkozatot (egységes vámokmányt) jelent.

Az áruk vámügyi ellenőrzésére fordított idő, valamint az ellenőrzés gyorsasága és megbízhatósága a termelékenység és a versenyképesség kulcstényezője. A vizsgálatok ténylegesen igazolják, hogy az árutovábbítás és -ellenőrzés idejének 10 %-os csökkenése a kereskedelem 2,5–5 %-os növekedését eredményezheti, ami kiemeli a megfelelően kialakított és gyors vámellenőrzési folyamatok fontosságát.^{5 6}

Az Unió helyzete – az elmúlt évek során a vámügyi folyamatok erősítése és modernizálása érdekében tett közös erőfeszítéseknek köszönhetően – már most is erőteljes. A Vámkódex és annak végrehajtása terén folyó munka célja az Unió e területen fennálló erősségeinek további megszilárdítása.

---

⁵ OECD Trade Policy Papers 21, 42, 118, 144, 150, 157 és Djankov, Simeon; Freund, Caroline & Pham, Cong S.: „Trading on Time” (Pontos kereskedelem), Világbank/Doing Business, (2006 és 2008): Jelentés (2008, módosítva 2010-ben)

⁶ Hummels, David (2001). Time as a Trade Barrier (Az idő mint a kereskedelem akadálya), munkaanyag. Purdue University, USA

Vám-árnyilatkozatok 2016		
ÁRUTOVÁBBÍTÁS 16 millió árutovábbítási nyilatkozat		
IMPORT 356 millió tétel, 168 millió vám-árnyilatkozat	2 140 vámhivatal – 114 365 munkavállaló	EXPORT 292 millió tétel 129 millió vám-árnyilatkozat
<p><u>Másodpercenkénti import és export:</u> <u>9 vám-árnyilatkozat – 21 tétel – 109 000 EUR értékben</u></p>		

Az uniós vámjog kodifikálása a Vámkódexben (és a kapcsolódó aktusokban, valamint egy informatikai munkaprogram⁷ támogatásával) történt meg, amely közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, mivel az EU e területen kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. A vámhatóságok ugyanazokat az alapvető szabályokat alkalmazzák, és a vámbevételek beszedésében és a szabályok szerinti védelem biztosításában minden tagállam egymásra utalt. Kölcsönös függőségük szoros együttműködést tesz szükségessé.

Jelenleg az uniós vámügyi informatika és szakpolitika alapját a Tanács és az Európai Parlament által 2008-ban elfogadott „elektronikus vámrendszerről szóló határozat”⁸ és a Vámkódex rendelkezései alkotják. Az elektronikus vámrendszerről szóló határozat fekteti le azokat az alapelveket, amelyek mentén a tagállamok és a Bizottság közösen dolgozik a vámügyi műveleteket támogató rendszerek fejlesztésén, kiépítésén és üzemeltetésén. Ezek a rendszerek lefedik a különféle vámügyi folyamatokat, kiterjedve egyebek mellett az árnyilatkozatok feldolgozására, valamint a vámigazgatások közötti árumozgásra és adatáramlásra. A rendszerek részét képezik egyes közös adatbázisok is.

⁷ A Bizottság (EU) 2016/578 végrehajtási határozata (2016. április 11.) az Uniós Vámkódexben előírt elektronikus rendszerek kifejlesztésére és telepítésére vonatkozó munkaprogram létrehozásáról (HL L 99., 2016.4.15., 6. o.), amely felváltja az Uniós Vámkódex munkaprogramjának létrehozásáról szóló, 2014. április 29-i (EU) 2014/255 bizottsági végrehajtási határozatban (HL L 134., 2014.5.7., 46–53. o.) lefektetett korábbi változatot.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 70/2008/EK határozata (2008. január 15.) a papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről (HL L 23., 2008.1.26., 21. o.)

Ez az „elektronikus vámügyi” szakpolitika biztosította a vámügyi informatika jelenlegi fejlettségi szintjének elérését, és ez mutatja az irányt a Vámkódex munkaprogram⁹ keretében létrehozott 17 különféle kezdeményezés jelenleg folyó véglegesítése során. Alapja az az elgondolás, hogy a különféle informatikai elemek uniós és nem uniós összetevőkre oszlanak, amelyek együttesen hozzák létre az informatikai ökoszisztémát.

- A közösen elfogadott **uniós összetevőket** a Bizottság fejleszti ki, a Vám 2020 program finanszírozásával^{10, 11}. Ezek az uniós összetevők hozzáépíthetők a Bizottság által üzemeltetett központosított modellhez, vagy használhatók a tagállamok által működtetett megosztott rendszerekben. A rendszerek közötti, egész Unióra kiterjedő kommunikáció a CCN/CSI (közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész) néven ismert uniós hálózati összetevőn keresztül zajlik. A Bizottság által a vámunio keretében működtetett transzeurópai és központi rendszerek mintegy 30 összekapcsolódó rendszerből állnak, amelyek esetében a biztonság és a teljesítmény kulcsfontosságú. 2017-ben mintegy 500 millió üzenetváltás történt a 99 % feletti rendelkezésre állással és évi 70 millió EUR költséggel működő rendszereken, segítve a kereskedelem támogatásához szükséges gyors vámügyi folyamatokat.
- A **nem uniós összetevők** kifejlesztését és üzemeltetését, illetve finanszírozását a tagállamok végzik. Ennek részét képezik az uniós szinten megtervezett megosztott rendszerek természetes összetevői. Ezeknek az összetevőknek nyilvánvalóan meg kell felelniük a Vámkódex jogi rendelkezéseinek.

E keret felhasználásával **az évek során egy kifinomult informatikai ökoszisztéma épült ki**, amely kiforrott, alkalmas rendeltetésének betöltésére, és a tagállamok számára elengedhetetlen uniós összetevők megfelelő uniós szintű biztosítására támaszkodik. Az ökoszisztéma a tagállami részének, és különösen a nem uniós összetevőinek finanszírozása tekintetében a tagállamoktól is függ.

3. A KIHÍVÁSOK

Annak ellenére, hogy az informatikát már jelentős mértékben használják a meglévő vámügyi folyamatok támogatására, a Vámkódex lépésváltást jelent az integráció és a hatékonyság lehetséges növelése terén. Ennek oka az egész Unióra kiterjedő, teljes vámügyi integráció támogatásához szükséges folyamatok egyidejű egyszerűsítése és digitalizálása. Mindemellett a végrehajtás költségekkel jár, és az optimális megvalósítási mechanizmusokról való döntés során ezeket a költségeket egybe kell vetni az előnyökkel.

3.1. Irányítás és architektúra

Az informatikai munka irányítása több szerv, köztük a Bizottság, a tagállamok és a kereskedelmi érdekeltek – nevezetesen a vámpolitikai csoport (CPG), az elektronikus vám koordinációs csoport (ECCG), a kereskedelmi kapcsolattartó csoport (TCG), az üzletpolitikai

⁹ A Vámkódex munkaprogram informatikai rendszereinek listáját az 1. melléklet ismerteti.

¹⁰ Az Európai Parlamenti és a Tanács 1294/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló, európai uniós vámügyi cselekvési program (Vám 2020) létrehozásáról, valamint a 624/2007/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 209. o.)

¹¹ A finanszírozást részben a csalás elleni információs rendszer (AFIS) biztosítja.

csoport (BCG), a kockázatkezelési stratégiai végrehajtási koordinációs csoport (RIMSCO) és a Vám 2020 programbizottság – együttműködésén alapul.

A Vámkódex végrehajtása igazolta, hogy az egész Uniót lefedő vámügyi informatikai rendszerek tervezése és bevezetése idő- és munkaigényes folyamat. A feladat jellegét szemléltetik a különböző hibridkonstrukciók, amelyekben egyes tagállamok a központi rendszerek helyi változatának használatára voksolnak (gyakorta a nemzeti rendszerek és prioritások megzavarásával kapcsolatos aggályok miatt), vagy (nem ritkán költségmegtérülésként) ragaszkodnak ahhoz, hogy az EU nem uniós összetevőkhöz csak ezen tagállamok által alkalmazandó közös megoldásokat fejlesszen ki.

Az a tény, hogy a Vámkódex a vámügyi informatikai rendszerek még magasabb szintű integrációjára és átjárhatóságára törekszik – beleértve az informatikai rendszerek vonatkozásában **az adatelemek és a folyamatok erősödő szabványosítását** – tovább növeli a végrehajtás előtt álló kihívásokat. E tekintetben nem létezik a tagállamokat végrehajtási erőfeszítéseikben segítő strukturális mechanizmus.

A vámügyi igények kielégítését célzó hosszú távú megoldásoknak figyelembe kell venniük a kormányzati szolgáltatások még szélesebb körű átjárhatóságára való törekvést ahhoz, hogy teljes mértékben ki lehessen aknázni a fejlett adatelemzéstől várt előnyöket.

A jövő informatikai szakpolitikájának ezt az egyre inkább ágazatokon átnyúló szemléletét támogatja a digitális menetrend¹², amely a közös informatikai szolgáltatások és megoldások megosztását vizionálja. Az irányításnak és az architektúrának meg kell birkóznia a technológia folyamatos és gyors fejlődésével is, mint például a blokklánccal és más újításokkal, amelyek meglehetősen jelentős befolyást gyakorolhatnak a hosszú távú és optimális megvalósítási mechanizmusokban rendszeresítendő informatikai infrastruktúrák formájára.

Az irányítási folyamatoknak ekként a **vámügyi informatikai ökoszisztéma egyértelmű és elfogadott átfogó architektúrájában** kell működniük, mivel csak ez biztosíthatja a teljes struktúra összhangját. A tagállamok 2017 folyamán ebben az összefüggésben adtak hangot a jövő kihívásaival kapcsolatos álláspontjuknak a bizottsági és a tanácsi munkacsoportokban is. Ez a jelentés az ebben az időszakban érkezett hozzászólásokat tükrözi, és megállapítja a jelenlegi helyzetet.

3.2. Finanszírozási kérdések és erőforrások

3.2.1. Uniós szint (uniós összetevők)

Az informatikai rendszerek fejlesztése és üzemeltetése költséges lehet. A Bizottság a 2015–2020-as időszakban a Vám 2020 program keretében mintegy 380 millió EUR-s költségvetéssel rendelkezik, ami jelzi a Vámkódex informatikai projektjeinek kiterjedését és törekvéseit, illetve a vámügyeket támogató informatikai rendszerek kialakítása és üzemeltetése terén már végrehajtott uniós beruházást. A Bizottság ezeket a pénzeszközöket szigorúan ellenőrzött struktúrában használja fel, külső vállalkozói hálózat segítségével, a tagállamokkal kötött együttműködési megállapodások alapján. A jelenlegi bizottsági modell ezért optimalizált, és erőteljesen a külső vállalkozói csoportok irányítására hagyatkozik.

---

¹² Az európai digitális menetrend COM(2010)245 final, 2010.05.19. és 2010.08.26-i helyesbítése

Ezeket a pénzeszközöket új rendszerek kifejlesztésére, valamint a meglévő – a Bizottság központi informatikai szervezeti egységének (DG DIGIT) és vámügyi szakpolitikával foglalkozó szervezeti egységének (DG TAXUD) bevonásával működő, szakosodott adatközpontok által támogatott – központosított rendszerek és hálózatok üzemeltetésére fordítják. **Az informatika vámügyi szakpolitika végrehajtásában betöltött szerepének növekedésével párhuzamosan egyre erősödik a bizottsági szolgálatok központi szerepének jelentősége, a központi rendszerek üzemeltetésében – amely a mindennapokban az uniós jog végrehajtásának valós idejű operatív feladataiban jelenik meg – és a tagállamok munkájának összehangolásában egyaránt.** A megfelelő működéshez megfelelő erőforrásokra és a tagállamokkal ápolt szoros partneri viszonyra van szükség.

3.2.2. *Tagállami szint (nem uniós összetevők)*

A tagállamok szemszögéből jelentős aggályként merül fel informatikai műveleteik költsége. **A 28 változatban létrehozott, és ezáltal az érintett költségek megsokszorozódása miatt az adófizetők számára alacsony értéket képviselő nemzeti összetevők sok tagállamot aggasztanak.** Egyes tagállamok esetében a kihívásokat súlyosbítja az, hogy olyan kereskedelmi beszállítóktól függenek, amelyekkel szemben kevés a vásárlóerejük a legjobb árak eléréséhez.

Eltérő felfogások uralkodnak a finanszírozási vonatkozások tekintetében is, mivel nem minden tagállamban azonos a behozatali és kiviteli forgalom volumene, ami zavarja **költség-hason elemzésüket**, amennyiben az kizárólag nemzeti megfontolásokon alapul. Emellett, noha minden tagállam megkapja a beszedett saját források alapján a vámbevételek egy részét (20 %), az Unióba befelé és onnan kifelé irányuló kereskedelmi forgalom általában néhány helyre koncentrálódik. Ezért **a behozatali árunyilatkozatok csaknem 80 %-át mindössze három tagállamban teszik meg.** Ez a tagállami gondolkodásmódot is befolyásolja. Végül – de nem utolsósorban – **számos vámigazgatási szerv azzal érvel, hogy nem használják ki teljes mértékben a beszedési költségek fedezetéül szánt 20 %-ot.**

Egyértelmű, hogy a tagállamokkal partnerségben a Bizottság által kifejlesztett központi, de még a megosztott rendszerek előállításához képest **valószínűleg lényegesen magasabbak a nem összehangolt külön tagállami tevékenységek költségei.** A Bizottság megbízásából végzett vizsgálatok ténylegesen arra a következtetésre jutottak, hogy jelentős, 35 és 53% közötti nagyságrendű megtakarítást lehetne elérni a tagállamok fejlesztés, üzemeltetés és fenntartás terén történő együttműködése révén, ha abban legalább tíz tagállam részt vesz¹³. Bonyolítja a kérdést az a tény, hogy a tagállamok nemzeti összetevők előállítására irányadó üzleti modelljei eltérőek, és helyzetük a múltbeli rendszerek súlya tekintetében is eltér. Egyes tagállamok jelentős házon belüli informatikai szaktudással rendelkeznek, míg mások inkább külső szolgáltatókra támaszkodnak.

---

¹³ Az uniós vámügyi informatikai rendszerek együttműködésre épülő megvalósításának stratégiai kerete: 2014. március

3.3. Szakpolitikai akadályok

Az említett kihívásokat azzal összefüggésben kell vizsgálni, hogy **a Vámkódex és annak munkaprogramja szerinti rendszereket és azok architektúráját most kell megvalósítani.** Noha a munka dandárja 2020-ra befejeződik, néhány új rendszer csak ezt követően kezdi meg éles működését, mint ahogyan a meglévő rendszerek néhány bővítménye és korszerűsített változata is. Az összes tagállamban teljes és minden tekintetben összehangolt, valamennyire rendszerre kiterjedő struktúra biztosítása érdekében végzett munka valószínűleg akár 2025-ig is elhúzódhat. Ez rámutat arra is, hogy a vámügyi folyamatok kockázatainak lehető legkisebbre szorítása érdekében szerves fejlődésen alapuló megközelítésre van szükség, mivel a meglévő informatikai ökoszisztéma jelentős szerepet tölt be a vámunió mindennapos működésében. A Vámkódex végrehajtásával kapcsolatos jelenlegi átfogó helyzet – beleértve a vonatkozó informatikai rendszereket és azok megvalósításának ütemezését – felmérése az Unió Vámkódex végrehajtásáról, valamint annak 284. cikkében a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására kapott felhatalmazás gyakorlásáról szóló, közelmúltbeli bizottsági jelentésben történt meg¹⁴.

4. AZ INTEGRÁLT VÁMUNIÓ INFORMATIKAI FORGATÓKÖNYVE

A tagállamokkal folytatott megbeszéléseken hangsúlyozták annak fontosságát, hogy az uniós vámügyi informatikai stratégia alapját – a folytonos munka alapjaként – a digitális vámügyek jövőképre és hosszabb távú céljaira kell alapozni.

A válaszokban kiemelték, hogy a vámhatóságoknak **hatékony és eredményes vámügyi szolgáltatásokat** kell nyújtaniuk a rögzített szabályok egész Unióban **egységesen és következetesen** történő alkalmazása mellett.

Ennek eléréséhez a vámellenőrzéseket a **digitalizáció és az adatáramlás erejének megfelelőbb kiaknázására kell alapozni, megteremtve ezzel a hathatósabb, kockázatalapú ellenőrzéseket.**

Ez lehetővé teheti a **vámhatóságok számára erőforrásaik összpontosítását**, és intelligens alkalmazása esetén **csökkentheti a jogszerű kereskedelemre nehezedő bürokratikus terheket, és észszerűsítheti annak ráfordításait.**

A **vámügyek más, határokon túlnyúló vetülettel is rendelkező szakpolitikák tekintetében fennálló, sarkalatos szerepét** mozgósítani lehet az átfogó szabályozói ellenőrzés szempontjából kedvező szinergiák létrehozása céljából, amennyiben a jövőben megvalósul **az informatikai rendszerek magas fokú átjárhatósága és összekapcsolódása**, valamint érvényre jutnak az összehangolt ellenőrzési megközelítések.

Logikus végső cél lenne egy egyablakos környezet, amely – a mögötte meghúzódó egységes szabályozói ellenőrzési struktúra támogatásával – a lehetőségekhez mérten egységes kapcsolattartást garantálna a különféle kormányzati szereplőkkel.

Egy ilyen környezet a **vámhatóságok közötti, illetve az említett más hatóságok és egyéb szabályozó ügynökségek és minisztériumok közötti magas fokú adat- és információmegosztást, valamint titkosszolgálati együttműködést feltételez.** Emellett **fejlett adatelemző és esetleg más innovatív technológiák módszeres használatát** igényli

---

¹⁴ COM(2018) 39 final, 2018.1.22.

ahhoz, hogy támogatni tudja a jórészt kockázatalapú, és a főbb kereskedelmi szereplők kockázatainak és kapacitásainak széles körű ismeretén alapuló integrált ellenőrzési megközelítéseket.

A tagállami hozzászólások arra engednek következtetni, hogy a vámügyi informatikai rendszerek elsődleges szerepet töltenek majd be a sikeres szakpolitikai eredmények biztosításában, illetve hogy e rendszerek **költséghatékonyak, stabliak és megbízhatóak** lesznek. Ez azt jelenti, hogy képesek alkalmazkodni a változó technológiai és üzleti modellekhez. Fontos lesz a megfelelő, már létező páneurópai informatikai rendszerekkel való szinergiák kiaknázása is.

Az is egyértelmű, hogy ehhez a **Bizottság és a tagállamok közötti szoros partnerségre lesz szükség**, amely a költséghatékony informatikai megoldások elkészítése érdekében biztosítja a szakértelem és az erőforrások legmegfelelőbb felhasználását, legyen szó fejlesztésről vagy rendszerüzemeltetésről.

5. AZ ÁLLANDÓ STRUKTÚRA LEHETSÉGES VÁLTOZATAI

Az üzleti modell – jelenlegi modell finomításán túlmutató – minden változása időbe fog telni, különösen, ha ehhez új struktúrák létrehozása szükséges. A jelenlegi folyamatok radikális megváltoztatása azzal a veszéllyel jár, hogy meghiúsul a Vámkódex rövid- és középtávú informatikai projektjeinek teljesítése. Ez módfelett nemkívánatos lenne, és nem igazodna a **Tanács azon egyértelmű kijelentéséhez sem, hogy a Vámkódex végrehajtásának elsőbbséget kell biztosítani**. Ez megerősíti azt az elképzelést, hogy a folyó vitáknak a hosszabb távra kell összpontosítaniuk.

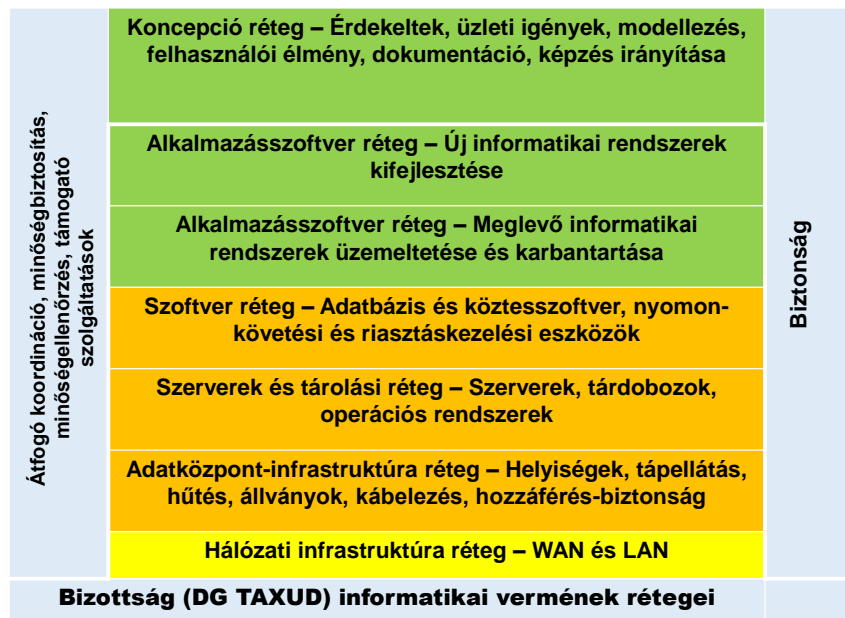
Rövid távon a Bizottságnak ezért továbbra is az elektronikus vámrendszerről szóló határozatban és a Vámkódexben lefektetett szabályok szerint, és a Vám 2020 programnak megfelelően kell működni. A Bizottság mindezeket szem előtt tartva megerősítette a vámügyi informatikával foglalkozó szervezeti egységeit a jelentős tevékenységek – azaz a Vámkódex informatikai projektjei és a mintegy 70 millió EUR-t kitevő éves uniós kiadás – kezelése céljából. A szervezeti egységek közötti szinergiák optimalizálása érdekében a megerősítés kiterjed a DG TAXUD munkavállalói állományának kibővítésére és új megállapodások megkötésére a DG DIGIT-tel. Mindazonáltal az ezen az alapon történő, 2020-on túlmutató további fejlesztések a Vám 2020 utódprogramjával kapcsolatban meghozandó döntéseken fognak múlni. Az új modell és összetevőinek meghatározására irányuló feladat előzetes ütemtervét – a jövőbeli finanszírozási határozatok sérelme nélkül – a 2. melléklet tartalmazza.

Ha a mostani modellt meg kell változtatni, az eddigi viták arra utalnak, hogy a legígéretesebb megoldásnak valószínűleg része lesz egy „közös informatikai szolgáltató” megközelítés, valamely szervezet/ügynökség vagy más együttműködési módozat közbeiktatásával.

Azonban minden ilyen megközelítésnek el kell ismernie a meglévő informatikai műveletek realitását.

Elviekben egy ilyen szolgáltató kifejleszthetne a tagállamoknak vagy a Bizottságnak átadandó teljes rendszereket, illetve informatikai fejlesztések vagy műveletek bizonyos rétegeit, vagy akár feladata lehetne a teljes fejlesztés és üzemeltetés. Az alábbi grafikon az ún. „rétegek” kérdéskörének szemléltetésére bemutatja a Bizottság (DG TAXUD) informatikai vermének

főbb alkotóelemeit. Egyértelmű, hogy az informatikai ökoszisztémát alkotó részek összetettsége és kölcsönös függése mellett nehézkes folyamat a lehetséges tevékenységeknek vagy azok részeinek értékelése a közös informatikai szolgáltatóhoz történő hozzárendelésük céljából. Az is egyértelmű, hogy a tevékenységek üzletmentes részre (alább narancssárgával jelölve) és üzletspecifikus részre (alább zölddel jelölve) oszlanak, ami befolyásolhatja az alkalmazandó megoldásokat, különösen a szakpolitikai területek közötti esetleges szinergiákat figyelembe véve.

5.1. Közös informatikai szolgáltató

Különbféle lehetőségeket vizsgáltak meg, ebben a stádiumban részletes költség-haszon elemzés készítése nélkül; mivel bármelyik lehetőség lehetséges hatókörének meghatározásakor figyelembe kell venni az eddig lezajlott vitákban, főként a 2017. szeptember 28–29-i tallini magas szintű szemináriumon és a Tanács 2017. november 7-i következtetéseinek¹⁵ nyomán elhangzott tagállami reakciókat.

Minden valószínű forgatókönyv esetében az informatikai rendszerek fejlesztése és üzemeltetése a Bizottság és a tagállamok közös felelősségét igényelné, tekintve azok uniós szintű jogalkotási, illetőleg jogszabály-végrehajtási hatásköreit. Noha tervbe lehetne venni az uniós és nem uniós összetevők egyensúlyának megváltoztatását, ez nem jelentene megoldást a mögöttes problémákra, hacsak nem alakulna minden rendszer át úgy, hogy uniós összetevőkből álljon. Még ekkor is kérdések merülnének fel azzal kapcsolatban, hogy mi lenne a legmegfelelőbb struktúra az uniós összetevők megvalósítására, és hogyan működne együtt a nemzeti vámszervekkel és a nemzeti joggal.

Ezen az alapon **került megvitatásra egy olyan „közös informatikai szolgáltató” elgondolása, amely elviekben fejlesztési, sőt üzemeltetési és karbantartási szolgáltatásokat is nyújthatna a Bizottságnak és a tagállamoknak is.** Az elképzelés szerint egy harmadik felet bíznanak meg bizonyos feladatok elvégzésével, amely a szolgáltatásokat

¹⁵ Lásd az ECOFIN Tanács 2017. november 7-i ülésének napirendjén a 13623/17. sz. és a 13556/17 UD 240. sz. „A” napirendi pontot a tanácsi következtetések elfogadásával kapcsolatban.

tagállami és bizottsági finanszírozás alapján nyújtaná. Ez biztosítaná az informatikai rendszerek palettájának összhangját és szükségszerűen költségmegtakarítást eredményezne. Mindemellett ez nyitva hagyná a Bizottság vagy akár a tagállamok számára is azt a lehetőséget, hogy az igénybe vett jogi konstrukciótól függően bizonyos operatív feladatokat és szolgáltatásokat e harmadik félre bízzanak.

E változat valószínű hozzáadott értéke abból eredne, hogy az összes tagállam egyedi fellépésének többszörös költségeihez képest az egységes fejlesztés, üzemeltetés és karbantartás alacsonyabb költségekkel járna. Mindazonáltal ezen elv valós hatásai az említett „közös informatikai szolgáltató” tevékenységeinek hatókörétől és attól függenének, hogy milyen mértékben lehetne minimumra szorítani a megközelítés szabványosítása érdekében teendő nemzeti kiigazításokat. Tekintve, hogy szükség van az üzemeltetés és a karbantartás teljes körű és valós idejű rendelkezésre állására, az e tevékenységeket felvállaló minden struktúrának olyan üzletmenet-folytonossági garanciákat kellene nyújtania, amelyek kiterjednének minden érintett tagállamra.

Valóban egy fontos kérdés az, hogy egy harmadik fél milyen mértékben vállalhatja fel rendszereket vagy alrendszereket, illetve milyen kapcsolatban állna az informatikai ökoszisztéma más részeivel.

Elviekben a „közös informatikai szolgáltató” lehetne egy uniós szinten működő struktúra. Ebben az esetben a struktúra egy közös vállalkozás formáját öltene, a konkrét feladatok és az irányítás érdemben eltérő lenne. Megvalósulhatna akár egy közös beszerző hatóság formájában is, az európai területi együttműködési csoportosulás mintájára létrehozott konstrukcióban¹⁶.

5.2. Uniós szinten működő struktúra

A kihívás lehetséges megközelítése lenne egy uniós szintű struktúra létrehozása, amely átvenne bizonyos feladatköröket. Noha például egy új ügynökség lehetősége felmerült a tagállami megbeszélések során, jelenleg ennek az elgondolásnak a tagállamok körében nincs elegendő támogatottsága. Ezt bonyolítják emellett a jövőbeni uniós finanszírozási lehetőségeket övező jelentős bizonytalanságok, illetve az azzal kapcsolatos aggályok is, hogy lehet-e ezt az utat választani egy ilyen szerv és a tagállamok tevékenységei közötti viszony egyértelmű ismerete nélkül, miközben a vámügyi folyamatok az egész Unióban ennyire integráltak.

Másik lehetőségként megkísérelhetnék **a Bizottság által végzett műveletek egy létező uniós struktúrának – például egy már működő uniós ügynökségnek – való átadását**¹⁷. Jelenleg csak egy olyan ügynökség létezik, amelynek felhatalmazása kiterjed a bel- és igazságügy területén működő nagyléptékű informatikai rendszerekre. Ez pedig a nagy méretű informatikai rendszerekkel foglalkozó ügynökség (az eu-LISA). Mindazonáltal felhatalmazása nem terjed ki a vámügyekre, és jelenleg teljes mértékben leköti a feladatkörébe tartozó rendszerek megvalósítása. Az említett ügynökséggel való esetleges

---

¹⁶ Lásd az Európai Parlament és a Tanács (EK) 1082/2006 rendeletét (2006. július 5.) az európai területi együttműködési csoportosulásról (HL L 210., 2006.7.31., 19. o.)

¹⁷ Az OLAF már most is üzemeltet páneurópai vámügyi informatikai rendszereket, támogatva ezáltal a vámhatóságok vámügyi területen jelentkező csalások elleni munkáját. Az OLAF-nak azonban sem felhatalmazása, sem erőforrásai nincsenek a csalások területén túlmutató nagyléptékű informatikai rendszerek üzemeltetésére.

szinergiák részletes átvilágítást igényelnének, különösen a meglévő vámügyi informatikai rendszerek nagy száma, összetettsége és érettségi foka miatt. **A meglévő vámügyi műveletekre jelentett kockázat túlságosan magas lenne ahhoz, hogy ezt rövid- vagy középtávon életképes alternatívának lehessen tekinteni.** Emellett a Vámkódex fennmaradó projektjeinek lezárásával ez a kockázat sokkal jelentősebbé válik.

Az állandó struktúra alkalmazása körül zajló véleményezési folyamat e szakaszában a tagállamok nem állapodtak meg egyértelmű irányvonalakban egy olyan új struktúra használatáról, amely átvinné a vámügyi informatikai rendszerek fejlesztésének és/vagy üzemeltetésének/karbantartásának egy részét. A tagállamok leginkább a Vámkódexben előírt projektek szövevényes hálójának megvalósítására összpontosítanak, és kevés esélyt látnak ez irányú tevékenységeik végrehajtási módjának megváltoztatására. Számos különböző elem igényel pontosítást, ami **indokolja a további átvilágítási munkát.**

5.3. Tagállami együttműködési megoldások

Egy további lehetőség az, hogy a tagállamok közötti szorosabb együttműködésre vonatkozó elgondolás kap új lendületet. E témában jelentős kutatások folynak, és a vámügy, valamint az adózás területén indított új kezdeményezések arra engednek következtetni, hogy e téren valódi hozzáadott érték teremthető.

Az együttműködési „megoldás” alapja az az elképzelés, hogy a tagállamok együttesen lépnek fel a nem uniós összetevők tervezése, fejlesztése és üzemeltetése érdekében. Ez egy olyan struktúrát feltételez, amely nyitottabb és kevésbé központosított irányítású és működtetésű, mint egy ügynökség típusú megoldás. Feltételezi azt is, hogy a költségek döntő részét közvetlenül a tagállamok viselnék és nem az uniós költségvetés, ahogy ez a nem uniós összetevők esetében előírás. E megoldás esetében egyértelműen tudni kell, hogy az elvégzendő munka miként illeszkedik az uniós informatikai ökoszisztémába. Ehhez a Vámkódex munkaprogramja (és az elektronikus vámrendszerről szóló határozatban előírt többéves stratégiai terv) biztosít keretet.

Az együttműködés kihívásait lényegében a néhány vagy az összes tagállamot egybefogó fellépés (az uniós összetevőkkel kapcsolatos munkához rendszeresített szűk kereten kívüli) irányításának biztosítása, a beszerzés jogi és gyakorlati kérdéseinek megfelelő rendezése és az informatikai architektúra rögzített és megvalósítható szabályainak biztosítása jelenti.

Ebben a szakaszban **e megközelítés lehetőségeit élesben kell tesztelni.** E tekintetben az érkező értesítésről, a vám elé állításról szóló értesítésről és az átmeneti megőrzésről folyó Vámkódex-projekt értékes kísérlet, és a Bizottság azt a jövőben is támogatja szakértelemmel és – bizonyos igazgatási vonatkozások tekintetében – finanszírozással, amennyiben erre a Vám 2020 program keretében lehetőség nyílik. Ez a Belgium vezetésével zajló projekt valóban mintaként szolgálhat további hasonló projektekhez, illetőleg költséghatékonyabb megoldást nyújthat azon tagállamok számára, amelyek jelenleg igyekeznek véglegesíteni a Vámkódexben foglaltaknak megfelelő nemzeti rendszerüket. A projekt képes lehet arra, hogy túlmutasson a fejlesztési vonatkozásokon, és hasznosítsa a hasonló kihívásokkal szembesülő adózás terén folyó projektek tapasztalatait. A Tanács magas szintű munkacsoportjában 2017. október 11-én, a szeptember 28–29-i tallini szeminárium eredményei alapján folytatott megbeszélések során nyilvánvalóvá vált, hogy az együttműködés előmozdításának jelentőségével kapcsolatos nézetek közeledtek egymáshoz.

E munkafázis és az adózás terén zajló más hasonló fellépések eredményétől függően **az ilyen formájú közös munka valóban a vámügyi informatikai ökoszisztéma bizonyos részei fejlesztésének (és talán egyes esetekben üzemeltetésének) fontos elemévé nőheti ki magát. Része lehet egy olyan „kevert” megoldásnak, amely az informatikai ökoszisztéma részei számára különböző megoldásokat nyújt.**

6. TOVÁBB VIZSGÁLANDÓ SZEMPONTOK

További mérlegelésre lesz szükség a Tanácsban 2017 októberében folyt vitában felvázolt „katalizátor csoport” munkájával kapcsolatban. Ennek egyaránt le kell fednie az „együtműködés” típusú megoldások és a tagállamokat egybefogó innovatív struktúrák esetleges kidolgozását, illetve a hagyományosabb ügynökség típusú struktúrák igénybevételének részletesebb, a meglévő ügynökségekkel és a jövőbeni kezdeményezésekkel való szinergiákra kiterjedő vizsgálatát. A katalizátor csoport magas szintű célkitűzéseinek legalább a következőket kell magában foglalnia:

- a digitális vámügyintézés elgondolásának továbbfejlesztése;
- az üzleti szükségletekkel és a kapcsolódó jogi kerettel való szilárd irányítási kapcsolat meghatározása, amelynek révén a változó szakpolitikai környezetben felismerhetők az informatikai vállalatok teljesítésének útjában álló kihívások;
- a technológiai innováció figyelembevétele a döntéshozatali folyamatban;
- a digitális menetrend keretében más szakpolitikai területekkel való tágabb együtműködés hatókörének meghatározása;
- a folyamatban levő „együtműködési” kezdeményezések tanulságainak beépítése és eredményességük elemzése;
- a megfelelő informatikai architektúra felvázolása;
- költség-haszon megfontolások alapján jövőbeli megvalósítási modell(ek) létrehozása, a kevert megoldások figyelembevétele mellett.

7. KÖVETKEZTETÉSEK

Azóta, hogy a Bizottság 2016 végén megindította a vitát, széles körben folytak megbeszélések az uniós vámügyi informatikai rendszerek megvalósításának és üzemeltetésének hosszabb távú jövőjéről.

Általánosan elismertek a jelenlegi informatikai megvalósítási modell kihívásai és eredményei is. Teljes az egyetértés abban, hogy **a Vámkódex nagyratörő informatikai munkaprogramjának végrehajtása érdekében fent kell tartani a jelenlegi struktúrákat.** A jelenlegi struktúrák lehetőséget nyújtanak arra, hogy **a meglévő együtműködési kezdeményezésekre építve az érdekelt tagállamok támogatást kapjanak a bevezetendő Vámkódex-rendszerek egyes részeinek megvalósításához.** Ez egy olyan terület, amelyen a

mostani tapasztalatok értékes hozzájárulást nyújtanak majd az együttműködés koncepciójának jövőbeli lehetőségeiről és kidolgozásáról folyó vitához.

Előrelépés történt a vámügyi informatikai rendszerek eredményes és hatékony fejlesztését és üzemeltetését biztosító lehetőségek azonosításában. Azonban **a munkának folytatódnia kell, méghozzá két irányban: egyrészt az együttműködésen alapuló meglévő megközelítés folytatása és finomítása, másrészt az egyértelműbb alternatív megvalósítási modellek létrehozása mentén.** Emellett ki kell elégíteni a tagállamok e területet érintő innovatív megoldásokra irányuló igényét is. Mindkét irányban figyelembe kell vennie a digitális menetrendet, valamint az informatikai szolgáltatások és megoldások ágazatokon átnyúló megosztása felé mutató általános trendet.

Az informatikai ökoszisztéma összetettségét, valamint a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti vámügyi műveletekben betöltött kulcsszerepét tekintve úgy tűnik, hogy **minden jelentős változásnak szerves fejlődésen kell alapulnia, és minden valószínűség szerint egyetlen átfogó megoldás helyett „kevert” megoldásokra lesz szükség.** A tagállamokkal folytatott megbeszélések szerint a folyamat következő lépése az **érdekelte tagállamok és a Bizottság „katalizátor csoportjának” létrehozása,** amelynek feladata az ebben a dokumentumban ismertetett konkrét kérdések vizsgálata, továbbá a 2017. november 7-i tanácsi következtetések nyomán követése. A „katalizátor csoport” célkitűzése egy hosszabb távra szóló, megvalósítható forgatókönyv és a célhoz vezető út kidolgozása, esetlegesen további kísérleti projektekkel és a többi szereplővel való szinergiákra vonatkozó átvilágítási munkával, illetve **megfelelő jogi elemzésekkel és költség-haszon vizsgálatokkal.**

A jövőbeli fellépéseknek a Vám 2020 program finanszírozási előirányzatán túlmutató uniós finanszírozási következményeit a következő generációs vámügyi program előkészítésének és tárgyalásának keretén belül kell majd vizsgálni.

Az összes hátralévő munka során figyelembe kell majd venni a jogalap esetleges változásait, a Brexit potenciális hatását, a több ágazatot érintő megoldások átjárhatóságának biztosítására, a megoldások megosztására és az adatok kiaknázására irányuló fokozódó nyomást, illetve a technológiai innovációk elkövetkezendő években jelentkező hatásait.

1. melléklet

A Vámkódex munkaprogramjában meghatározott 17 projekt listája – Áttekintés	
1.	Uniós Vámkódex – Regisztrált exportóri rendszer (REX)
2.	Uniós Vámkódex – Kötelező érvényű tarifális felvilágosítás (KTF)
3.	Uniós Vámkódex – Vámhatósági határozatok (VH)
4.	Uniós Vámkódex – Egységes felhasználókezelés és digitális aláírás (EFK és DA)
5.	Uniós Vámkódex – Engedélyezett gazdálkodók (AEO) rendszere
6.	Uniós Vámkódex – A gazdálkodók nyilvántartási és azonosító rendszere (EORI 2)
7.	Uniós Vámkódex – Felügyelet 3
8.	Uniós Vámkódex – Az uniós státus igazolása (PoUS)
9.	Uniós Vámkódex – Az új számítógépesített árutovábbítási rendszer (NCTS)
10.	Uniós Vámkódex – Automatizált kiviteli rendszer (AES)
11.	Uniós Vámkódex – Adatlapok (INF) különleges eljárásokhoz
12.	Uniós Vámkódex – Különleges eljárások
13.	Uniós Vámkódex – Érkezési értesítés, vám elé állításról szóló értesítés, átmeneti megőrzés
14.	Uniós Vámkódex – Nemzeti importrendszerek
15.	Uniós Vámkódex – Behozatalra vonatkozó központi vámkezelés (CCI)
16.	Uniós Vámkódex – Biztosítékkezelés (GUM)
17.	Uniós Vámkódex – Import-ellenőrzési rendszer (ICS 2)

A Vámkódex munkaprogramjában meghatározott 17 projekt listája – Ismeretetés

1. Uniós Vámkódex – Regisztrált exportóri rendszer (REX)

A projekt célja aktualizált információ rendelkezésre bocsátása a GSP-országokban letelepedett, az Unióba áruexportot folytató regisztrált exportörökkel kapcsolatban. A rendszer transzeurópai lesz, és a GSP-országokba irányuló exporttevékenységek támogatása céljából uniós gazdálkodókkal kapcsolatos adatok is szerepelni fognak benne. A szükséges adatokat 2017. december 31-ig fokozatosan töltötték fel a rendszerbe.

2. Uniós Vámkódex – Kötelező érvényű tarifális felvilágosítás (KTF)

A projekt célja a meglévő transzeurópai EKTF-3 rendszer és a Felügyelet 2 rendszer korszerűsítése a következők érdekében:

- a) az EKTF-3 rendszernek az Uniós Vámkódex követelményeihez történő igazítása;
- b) a felügyelet körében megkövetelt árunyilatkozat-adatok körének kiterjesztése;
- c) a kötelező KTF-használat nyomon követése;
- d) a KTF további felhasználhatóságának nyomon követése és kezelése.

A projekt végrehajtása két szakaszban történik.

Az első szakaszban először is – 2017. március 1-jétől kezdődően fokozatosan, az e táblázat 10. és 14. pontjában említett projektek végrehajtásáig (de legkésőbb 2020. december 31-ig) – kiépülnek az árunyilatkozatok Vámkódexben előírt adatkészletének fogadásához szükséges funkciók (ez az 1. lépés), ezután pedig az árunyilatkozatok újonnan előírt adatkészlete és a vámhatósági határozatokra vonatkozó folyamathoz való hozzáigazítás alapján sor kerül a KTF-használat ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségek teljesítésére (ez a 2. lépés).

A második szakaszban bevezetésre kerül a KTF-kérelem és a KTF-határozat elektronikus formája, és a gazdálkodók számára elérhetővé válik egy uniós szinten összehangolt gazdasági szereplői interfész, amelyen keresztül elektronikus úton nyújthatják be a KTF-kérelmet, illetve kaphatják meg a KTF-határozatot.

3. Uniós Vámkódex – Vámhatósági határozatok

A projekt célja az Európai Unió egészében összehangolni a vámhatósági határozat iránti kérelemre, a határozathozatalra és a határozatok kezelésére vonatkozó folyamatokat a kérelemmel és a határozattal/engedélyezéssel kapcsolatos adatoknak az egységesítése és elektronikus kezelése révén. A projekt a Vámkódexben meghatározott nemzeti és több tagállamot érintő határozatokhoz kapcsolódik, és részét képezik központilag, uniós szinten kifejlesztett rendszerösszetevők, illetve a nemzeti összetevőkkel való integráció is, amennyiben a tagállamok ilyenek használatát választják. Ez a transzeurópai rendszer meg fogja könnyíteni a határozathozatali időszakban folytatott egyeztetéseket és az engedélyezési folyamat kezelését.

A transzeurópai rendszer egy gazdasági szereplőknek szóló uniós portálból, egy vámhatósági határozatokat kezelő rendszerből és egy ügyfélreferencia-rendszerből áll.

4. A gazdasági szereplők közvetlen hozzáférése az európai információs rendszerekhez (felhasználók egységes kezelése és digitális aláírás)

E projekt célja az, hogy működő módszereket biztosítson a Vámkódex szerinti konkrét projekteken meghatározott elektronikus vámrendszerekbe beépítendő felhasználói interfészek által szolgáltatásként nyújtott közvetlen és uniós szinten összehangolt gazdasági szereplői hozzáférésre vonatkozóan. A felhasználók egységes kezelése és a digitális aláírás, amelyek beépítésre kerülnek az érintett rendszerek portáljaiba, magukba foglalják a szükséges biztonsági politikáknak megfelelő azonosítással, hozzáféréssel és felhasználókezeléssel kapcsolatos támogatást.

Az első telepítésre a tervek szerint az „Uniós Vámkódex – Vámhatósági határozatok” rendszerrel együtt kerül sor. Ez a hitelesítést és felhasználókezelést lehetővé tevő technikai megoldás ezután elérhetővé fog válni a Vámkódexhez kapcsolódó más projekteken való felhasználásra is; ilyen projekt például az „Uniós Vámkódex – KTF”, az „Uniós Vámkódex – Az AEO-rendszer korszerűsítése”, az „Uniós Vámkódex – Az uniós státus igazolása”

rendszer és potenciálisan az „Uniós Vámkódex – Adatlapok (INF) különleges eljárásokhoz” rendszer is. A telepítés dátumait lásd az egyes projekteknél.

5. Uniós Vámkódex – Az engedélyezett gazdálkodók (AEO) rendszerének korszerűsítése

A projekt célja az AEO-kérelmekkel és -engedélyekkel összefüggő üzleti folyamatok javítása, figyelemmel az Uniós Vámkódex jogi rendelkezéseinek változásaira.

Az első szakaszban a projekt célja az AEO-rendszer fontosabb fejlesztéseinek bevezetése, tekintettel a vámhatósági határozathozatali eljárással való összehangolásra.

A második szakaszban a projekt bevezeti az AEO-kérelem és határozat elektronikus formáját, és a gazdálkodók számára elérhetővé tesz egy uniós szinten összehangolt interfészt, amelyen keresztül elektronikus úton nyújthatják be az AEO-kérelmet, illetve kaphatják meg az AEO-határozatot.

6. Uniós Vámkódex – A gazdálkodók nyilvántartási és azonosító rendszerének korszerűsítése (EORI 2)

A projekt célja a meglévő, az uniós gazdálkodók és az Unióban vámügyek terén aktív harmadik országbeli gazdasági szereplők és gazdálkodónak nem minősülő személyek nyilvántartását és azonosítását lehetővé tevő transzeurópai EORI-rendszer kisebb jelentőségű korszerűsítése.

7. Uniós Vámkódex – Felügyelet 3

A projekt célja a Felügyelet 2+ rendszerének korszerűsítése az Uniós Vámkódex követelményeihez, így az elektronikus adatfeldolgozási eljárás útján történő standard információcseréhez való igazodásának, valamint a tagállamoktól szerzett teljes felügyeleti adatkészlet feldolgozásához és elemzéséhez szükséges megfelelő funkciók létrehozásának érdekében.

Ezért a projekt további, a Bizottság és a tagállamok számára biztosítandó adatbányászati kapacitásokat és jelentéstételi alakiságokat fog tartalmazni.

8. Uniós Vámkódex – Az uniós státus igazolása (PoUS)

A projekt célja, hogy egy új, transzeurópai rendszert hozzon létre az uniós státus igazolására vonatkozó következő elektronikus dokumentumok tárolása, kezelése és lekérdezése céljából: T2L/F és a vámárumánifeszt (amelyet nem engedélyes kibocsátó állított ki)

9. Uniós Vámkódex – Az új számítógépesített árutovábbítási rendszer (NCTS) korszerűsítése

E projekt célja, hogy hozzáigazítsa a jelenlegi transzeurópai NCTS rendszert az Uniós Vámkódex szerinti új követelményekhez, mint amilyen a szállítás közben történt események

regisztrálása, az információcserének az Uniós Vámkódex adatkövetelményeihez való igazítása, valamint a más rendszerekhez kapcsolódó interfészek korszerűsítése és kifejlesztése.

10. Uniós Vámkódex – Automatizált kiviteli rendszer (AES)

E projekt célja a Vámkódex kivitelre és kiléptetésre vonatkozó követelményeinek végrehajtása.

1. összetevő – „Transzeurópai automatizált kiviteli rendszer”:

A projekt célja a jelenlegi transzeurópai exportellenőrzési rendszer továbbfejlesztése egy olyan, teljes körű automatizált kiviteli rendszer bevezetése érdekében, amely lefedné az Uniós Vámkódex által a folyamatokra és adatokra előírt üzleti követelményeket, többek között az egyszerűsített eljárásokat, a megosztottan kilépő szállítmányokat és a kivitelre vonatkozó központi vámkezelést. A projekt a tervek szerint keretet biztosít összehangolt interfészek kialakításának is a jövedékitermék-szállítási és -felügyeleti rendszerrel (EMCS) és az NCTS-sel. Ezáltal az automatizált kiviteli rendszer lehetővé fogja tenni a kiviteli eljárások és a kiléptetési alakítások teljes körű automatizálását. Az automatizált kiviteli rendszernek központilag és nemzeti szinten kifejlesztendő részei is vannak.

2. összetevő – „A nemzeti kiviteli rendszerek korszerűsítése”:

A fentiekén túl az automatizált kiviteli rendszernek részét nem képező, de ahhoz szorosan kapcsolódó külön nemzeti rendszereket is korszerűsíteni kell a kiviteli és/vagy kilépési alakításokhoz kapcsolódó sajátos nemzeti elemek kapcsán. Ezek az elemek abban az esetben érthetők bele ennek az összetevőnek a körébe, ha nincsenek kihatással az automatizált kiviteli rendszerre vonatkozó közös domainre.

11. Uniós Vámkódex – Adatlapok (INF) különleges eljárásokhoz

E projekt célja új transzeurópai rendszer létrehozása az INF adatkezelési folyamatok, valamint az INF-adatok elektronikus adatkezelésének különleges eljárások területén történő támogatása és egyszerűsítése érdekében.

12. Uniós Vámkódex – Különleges eljárások

E projekt célja a különleges eljárások Unión belüli felgyorsítása, előmozdítása és összehangolása közös üzleti folyamati modellek biztosítása révén. A nemzeti rendszerek végrehajtják a vámraktározásra, a meghatározott célra történő felhasználásra, az ideiglenes behozatalra, valamint az aktív és passzív feldolgozásra vonatkozóan az Uniós Vámkódexben előírt összes változást.

A projekt végrehajtása két részben történik.

1. összetevő – „Kiviteli irányú nemzeti különleges eljárások”: a kivitelhez kapcsolódó különleges eljárások körében végzett tevékenységekhez szükséges nemzeti elektronikus megoldások biztosítása.

2. összetevő – „Behozatali irányú nemzeti különleges eljárások”: a behozatalhoz kapcsolódó különleges eljárások körében végzett tevékenységekhez szükséges nemzeti elektronikus megoldások biztosítása.

E projektek végrehajtása az e táblázat 10. és 14. pontjában említett projektek útján történik.

13. Uniós Vámkódex – Érkezési értesítés, vám elé állításról szóló értesítés, átmeneti megőrzés

E projekt célja az Uniós Vámkódexben leírt, a szállítóeszköz érkezésére vonatkozó értesítéssel, az áruk vám elé állításával (vám elé állításról szóló értesítéssel) és az átmeneti megőrzési árnyilatkozattal kapcsolatos folyamatok meghatározása, valamint e téren a tagállamokban a gazdasági szereplők és a vámhatóságok közötti adatcserét illető harmonizáció elérésének támogatása.

A projekt a folyamatok nemzeti szintű automatizálására vonatkozik.

14. Uniós Vámkódex – A nemzeti importrendszerek korszerűsítése

A projekt célja az Uniós Vámkódexből eredő valamennyi olyan eljárási és adatkövetelmény végrehajtása, amelyek a behozatal területéhez kapcsolódnak (és amelyek nem képezik a munkaprogramban meghatározott valamely másik projekt tárgyát). A projekt elsősorban a „szabad forgalomba bocsátás” eljárásának (normál eljárás + egyszerűsítések) módosításaihoz kapcsolódik, de lefedi az egyéb rendszermigrálásból eredő hatásokat is. A projekt a behozatok nemzeti területéhez kapcsolódik, amelybe beletartoznak a vám-árnyilatkozatok feldolgozásának nemzeti rendszerei és más rendszerek is, például a nemzeti számviteli és fizetési rendszerek.

15. Uniós Vámkódex – Behozatalra vonatkozó központi vámkezelés (CCI)

E projekt célja annak lehetővé tétele, hogy az árukat központi vámkezelés keretében vonják vámeljárás alá, és így a gazdálkodók vámügyi szempontból központosíthassák üzleti tevékenységüket. A vám-árnyilatkozat feldolgozását és az áruk fizikai átengedését összhangba kell hozni az érintett vámhivatalok között. A projekt központilag és nemzeti szinten kidolgozott összetevőket is tartalmazó transzeurópai rendszerre vonatkozik.

16. Uniós Vámkódex – Biztosítékkezelés (GUM)

E projekt célja a különböző típusú biztosítékok eredményes és hatékony kezelésének biztosítása.

1. összetevő – „GUM”: A transzeurópai rendszer a következőkre terjed ki: az egynél több tagállamban használható összekeszesség kezelése, valamint a referenciaösszeg nyomon követése az egyes vám-árnyilatkozatokat, kiegészítő árnyilatkozatokat vagy a meglévő vámtartozás könyvelésbe vételéhez szükséges adatokkal kapcsolatos megfelelő tájékoztatást illetően, az Uniós Vámkódexben előírt összes vámeljárás vonatkozásában, kivéve az árutovábbítást, amely az NCTS-projekt részét képezi.

2. összetevő – „Nemzeti biztosítékkezelés”: Emellett korszerűsítésre kerülnek az egy tagállamban érvényes biztosítékok kezelésére szolgáló, nemzeti szinten meglévő elektronikus rendszerek is.

17. Uniós Vámkódex – Az import-ellenőrzési rendszer korszerűsítése (ICS 2)

E projekt célja az ellátási lánc biztonságának és védelmének a megerősítése valamennyi fuvarozási mód esetében, de különösen a légi fuvarozást illetően, az adatminőségnek, az adatnyilvántartásnak, az adatok elérhetőségének és az adatmegosztásnak a belépési gyűjtő árunyilatkozat és a kapcsolódó kockázati és ellenőrzési információk (a belépési gyűjtő árunyilatkozat teljes életciklusa) tekintetében történő javítása révén.

A projekt meg fogja könnyíteni a kockázatelemzési folyamat során folytatott, tagállamok közötti együttműködést is. A projekt eredményeképpen teljesen megváltozik a jelenlegi transzeurópai ICS rendszer felépítése.

2. melléklet

Megjegyzés: A Vámkódex elvégzésére vonatkozó százalékos adatok csak a Bizottság által végzendő munkára vonatkoznak, nem pedig a tagállamok által elvégzendőre.